احاطه، مفاد فقره‌ی «بعظمتک التّی ملأت کل شیء»

شاگرد ۲: «بعظمتک التّی ملأت کل شیء»، وقتی بنا باشد وجود هر شیای زوال داشته باشد، چطور این عظمتی که زوال ناپذیر است، در هر شیء زائلی وجود دارد؟ آیا آن مبدأ، نگهدارش است؟ چگونه است؟

استاد: خیر؛ «بعظمتک التّی ملأت» یعنی آن عظمت پر کرده است، نه اینکه آن شیء، عظیم شده است.

شاگرد ۲: «اسمائک التّی ملأت ارکان کل شیء».

استاد: علی أیّ حال، آن چیزی که «ملأت» برای او است، عظمت است. یعنی بر آن احاطه دارد. نه اینکه الآن شیء، ثابت شود.

شاگرد ۲: شما «ملأت» را به‌معنای احاطه می‌گیرید.

استاد: بله؛ عظمت احاطه دارد و هر چیزی را پر کرده است، چه شیء زائل را ... اما وقتی که هست. وقتی هم که زائل شد، زائل شد. علاوه بر اینکه «ان من شیء الا عندنا خزائنه» را ضمیمه‌ی شیء کنید. یعنی سبب ظهور عظمت در شیء، این است که آن عظمت از مسیر خزائن شیء ظهور می‌کند. اول «عظمتک ملأت خزائن کل شیء»، بعد این شیء زائل هم، از آن عظمت مملو است. عظمتی که از آن طریق آمده است.

بازبینی #1
ایجاد شده 23 ژوئیه 2024 16:11:31 توسط ... .
به روزرسانی شده 23 ژوئیه 2024 16:11:48 توسط ... .